

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 7/1996 - 21 pàgines
Sessió Extraordinària del dia 11 de juliol de 1996

El dia 11 de juliol de 1996, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 23/1996 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei reguladora de la formació professional mitjançant l'aprenentatge a l'empresa.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes del consum.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei del Registre Civil.

4- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici de 1994.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dallerès Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dallerès Codina
- M.I. Sr. Enric Dolsa Font...

(El Sr. Síndic fa esment que el Sr. Enric Dolsa s'incorporarà a la sessió en breus moments)

- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit

- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
- M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé...

(El Sr. Síndic fa esment que el Sr. Gilbert Saboya s'incorporarà més tard a la sessió)

- M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
- M.I. Sr. Joan Travesset Grau
- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
- M.I. Sr. Josep Areny Fité
- M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
- M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
- M.I. Sr. Miquel Casal Casal
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert

(El Sr. Enric Dolsa entra a la sala de sessions)

El M.I. Sr. Síndic General, ha excusat l'absència dels M.I. Srs. Jordi Torres i Modest Baró que són fora del país en representació del Consell General a l'AIPLF, així com també la del Sr. Jaume Bartumeu que és fora del país per raons personals.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Manuel Mas Ribó, Ministre de Relacions Exteriors; Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Josep M^o Goicoechea Utri-

llo, Ministre de Sanitat; Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports i Enric Pujal Areny, Ministre de Medi Ambient i Turisme.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(La Sra. Maria Rosa Ferrer, Secretària de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia)

(Són les 10h50)

El M.I. Sr. Síndic General:

Abans d'iniciar l'ordre del dia, i tenint en compte que s'ha constatat un possible problema d'interpretació entre lleis de rangs diferents, proposo una modificació de l'ordre del dia, retirant el quart punt de l'ordre del dia: "Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Ministeri Fiscal".

No hi ha oposició?...

Sr. Jordi Cinca?

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, en tot cas, des de Nova Democràcia interpretem que aquesta possibilitat que li ofereix al Síndic el Reglament del Consell en el seu article núm. 56 s'ha de sotmetre a votació i, evidentment, acceptarem el resultat de la votació però nosaltres preferiríem que no s'alterés l'ordre del dia, doncs, interpretem que no existeix aquest conflicte però, en tot cas, ens sotmetrem al que la Cambra decideixi.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, demana la votació Sr. Jordi Cinca?

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Bé, nosaltres demanem la votació o si no, en tot cas, que consti en el Diari de Sessions del Consell General que des de Nova Democràcia no estem d'acord amb aquesta modificació de l'ordre del dia.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, aleshores fem constar que Nova Democràcia s'oposa a aquesta modificació de l'ordre del dia.

(El Sr. Jordi Cinca assenteix)

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei reguladora de la formació professional mitjançant l'aprenentatge a l'empresa.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 11/1996. L'informe elaborat per la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 20/1996.

Passo la paraula al ponent nomenat per la comissió per presentar l'informe al Consell General.

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports va analitzar el Projecte de llei reguladora de la formació professional mitjançant l'aprenentatge a l'empresa. Val a dir que -com sovint ha estat en el si de la comissió- s'ha fet un treball constructiu, un treball fructífer amb un ànim de col.laboració per part de tots els grups i el resultat final ha estat un text que en les seves línies mestres i en la seva filosofia no s'aparta del text presentat inicialment pel govern; si bé, és cert que s'han aprovat algunes esmenes però aquestes esmenes el que fan es reforçar i complementar potser, en algun cas, la mateixa línia que ja havia presentat el text del govern.

Les esmenes presentades han estat 46. D'aquestes esmenes s'han aprovat un total de 13, no s'han aprovat 10 i finalment s'ha decidit retirar-ne 23. Finalment, un dels grups, l'Agrupament Nacional Democràtic, ha presentat reserva d'esmenes.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Joan Travesset per l'Agrupament Nacional Democràtic per la defensa de les reserves d'esmena.

Proposo que es faci la defensa conjunta independentment de si la votació després es fa conjunta o no.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

D'acord, Sr. Síndic.

Gràcies.

Bé, abans d'iniciar la meua intervenció respecte a aquest tema dir que jo aprofitaré, també per alleujar la meua intervenció, de fer-ho tot conjuntament, és a dir, els motius generals i la defensa de les dues reserves d'esmena.

Segurament sense aquestes dues reserves d'esmena i una vegada tots els grups haguessin fet les corresponents intervencions en aquest Ple, tots plegats hauríem aprovat aquest Projecte de Llei reguladora de la formació professional mitjançant l'aprenentatge a l'empresa.

I dic segurament i no probablement. I si ho dic és a la vista dels resultats i l'ambient que va regnar en el si de la Comissió Legislativa d'Educació. Va ser un ambient distès ja que es tractava d'un text on hi han intervingut diversos departaments de l'administració, en concret educació i treball i alhora amb concertació, si ho tinc ben entès, amb la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra.

Amb tots aquests agents es podia preveure fàcilment que els retocs serien lleugers i difícilment algú s'hi podria oposar.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic hem de dir que hi teníem algunes reticències en quant al fons i alhora algunes en la forma.

En les de fons, ja es va poder comprovar en la pròpia comissió que no es respirava la mateixa filosofia i així ho vaig manifestar en les meves diferents intervencions en base a les diverses esmenes que havíem presentat i que vam defensar segons el nostre criteri inclús com a joc final ens vam permetre de variar el títol de la llei que enteníem que regulava més la figura de l'aprenent i que no regulava tant la formació professional mitjançant l'aprenentatge a l'empresa.

A més des de l'Agrupament Nacional Democràtic teníem i tenim la sensació d'haver estat llegint de nou -això sí amb alguns bons afegits- el Reglament Laboral del nostre estat i en concret el Títol II dit "del contracte d'aprenentatge".

I que no s'entengui aquí cap ànim en desencoratjar aquesta iniciativa sinó més aviat la idea d'aprofundir cap a conceptes educatius que poc consten en aquest text legislatiu. Entenem que qualsevol pla formatiu és alhora un pla educatiu i que la seva excel·lència seria estar integrat en un pla nacional d'educació que permetés interrelacionar i vertebrar les diferents branques educatives. I en aquesta línia podríem introduir un sistema que s'utilitza en altres països anomenat sistema dual o també formació en alternança. Però com podreu comprovar, estem parlant de formació: de formació a l'empresa i de formació a l'escola. Són dues formacions

que es complementen i alhora es coordinen, d'una part la patronal i de l'altra un o varis departaments de l'Administració pública, com poden ser per exemple educació i treball. Ara bé, en cap moment no hem de perdre de vista el concepte de formació i la concepció evolutiva que permeti adaptar-se a les necessitats canviants de l'economia.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic creiem que aquesta llei vol anar en aquesta línia però en canvi hi trobem un clar desequilibri: molt text en quant al laboral i molt poc text en l'educatiu. Aquí es deixa plena potestat reglamentària al govern. Caldrà veure cap a on s'evoluciona. I és perquè pensem que progressivament s'anirà per aquest camí que donarem el nostre vot afirmatiu a aquest projecte de llei.

Dit això però comentaré en concret el perquè de les dues reserves d'esmena.

En primer lloc la de l'article 12 que fa referència a les condicions de treball. Entenem que existeix una lleugera contradicció entre el punt 1 del projecte de llei que diu: "Prohibició de treball nocturn, entenent per aquest el període comprès entre les 22 hores i les 6 hores del dia següent" i l'article 36 del Reglament Laboral que diu: "resta prohibit als menors de divuit anys treballar durant la nit. Als efectes del prescrit en aquest article, s'entendrà per nit el període comprès entre les 22 hores i les 8 hores del dia següent, etc."

Això sí, més endavant i de "forma excepcional, el govern pot determinar per via reglamentària -per això parlava de lleugera contradicció- i segons la natura de l'aprenentatge, les derogacions parcials a la normativa a què es refereixen els apartats anteriors del present article, quan segons el seu parer, siguin aconsellables".

O sigui que en el fons tenim un Reglament Laboral aprovat que diu una cosa. Es fa una llei que en principi hauria d'afavorir l'aprenent i aleshores se'n diu una altra i no precisament al seu favor. Ara bé i perquè no sigui dit, de forma excepcional i si és aconsellable, es pot canviar.

D'altra part i també en aquest article 12 de les condicions de treball, des l'Agrupament Nacional Democràtic i en base a l'exposició global feta al principi d'aquesta intervenció, en referència a l'equilibri entre la formació a l'escola i a l'empresa introduïm un punt 1 que reparteix l'horari total setmanal amb 40 hores de les quals un màxim del 75% es compta a l'empresa i un mínim -important un mínim- del 25% al centre. El projecte de llei no ho contempla. Ens agradaria que ho contemplés.

Passem a la reserva d'esmena de l'article 13: extinció del contracte en l'apartat e) que tracta de la rescissió per part de l'aprenent. Parlem de causes de rescissió.

El projecte de llei diu en la seva part final que "en cas que la rescissió resulti injustificada, l'aprenent ha d'indemnitzar l'empresari pels danys i perjudicis ocasionats d'acord amb la legislació vigent".

L'aprenent indemnitzava l'empresari quan ja s'ha rebaixat el seu salari un 75% els sis primers mesos, un 50% el segon semestre, un 35% el tercer semestre i un 20% el quart semestre i següents d'aprenentatge. Del salari mínim òbviament, o sigui que quan un aprenent vulgui rescindir el seu contracte sense causa justificada, encara haurà d'indemnitzar l'empresari, sí, l'aprenent a l'empresari. No creiem que sigui un camí per avançar.

Bé, per totes aquestes explicacions demano al Ple d'aquesta Cambra que consideri favorablement aquestes dues esmenes i en concret als membres de la Comissió Legislativa d'Educació que les reconsiderin.

Moltes gràcies.

(A les 11h10 el Sr. Gilbert Saboya entra a la sala de sessions)

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana analitzà el projecte de llei que ara examinem, reflexionà sobre la viabilitat o no d'un sistema que sembla donar bons resultats on s'aplica i dubtant però sobre la seva bona consecució a Andorra, per fi ens vàrem inclinar per via d'esmenes per un modus de formació professional molt proper al ja legislat. També vàrem pensar, ja conegudes les esmenes, que una alternativa podia trobar-se en les especificacions de l'Agrupament.

En la consideració minuciosa i metodològica de les esmenes presentades pel ponent, es dibuixà ràpidament una tendència majoritària per un sistema molt afí al projecte presentat pel govern.

A pesar de la nostra opinió sobre el particular davant tal expressió, Coalició Nacional Andorrana per respecte a una majoria confirmada, no volent tampoc pronosticar fatalitat a l'aplicació d'una novella llei reguladora de la formació professional, optà per un procediment

de rapidesa i eficàcia -tant de treball com polític- retirant 15 esmenes de les 18 presentades.

En resum la intenció fou, defugint tota presumpció de propaganda, que en el cas que aquesta llei no tingui una projecció satisfactòria, el legislador en el futur ja optarà per un canvi.

Coalició Nacional Andorrana dóna doncs, seguint l'exposició ara feta, suport al redactat proposat al Consell General i evidentment anuncio que votarà no a les reserves d'esmena.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nova Democràcia ja ho ha fet en d'altres ocasions en diferents intervencions quan ens referim a aquest projecte de llei no ho podem fer sinó que mitjançant paraules d'elogi i que avui reproduiré.

En tot cas, en primer lloc, mostrar la nostra satisfacció perquè aquesta llei finalment seguint el manifestat en la Comissió Legislativa d'Educació pugui estar aprovada durant aquest període de sessions perquè això permetrà que durant el mes de setembre-octubre el primer curs de formació professional ja es posi en funcionament i penso que és una qüestió, doncs, per a felicitar-nos tots plegats. Si ens haguéssim anat al proper període de sessions possiblement hauríem perdut un any acadèmic el qual no era desitjable, sabent, a més a més, que el ministeri està preparat ja per iniciar el curs. Per tant, aquest és el primer motiu de satisfacció.

Hi ha un segon motiu de satisfacció i és el convenciment que la llei és bona. És bona, bàsicament, perquè introdueix conceptes moderns en l'àmbit educatiu i, a més a més, ho fa en contraposició amb els models més clàssics o més habituals de formació professional -que possiblement són els que s'estan utilitzant en països veïns- que han demostrat en moltes ocasions dos vessants de fracàs: el primer un fracàs a nivell acadèmic i el segon un fracàs quant a la incorporació posterior de l'alumne en el mercat de treball.

Creiem que el sistema que finalment -pel que s'està manifestant aquí- prendrà avui la Cambra pot tenir molta més viabilitat quant a aquest vincle que ha d'haver-hi entre el que és el món acadèmic i el món

del treball especialment quan és parla de formació professional.

Es tracta d'una llei que és producte d'una maduresa en el treball, és a dir, no és una llei producte -com moltes altres que hem discutit aquí- d'una febre legisladora sinó que és un producte d'un temps llarg de reflexió; jo diria que aquesta llei es va concebre amb un govern, va ser madurada amb un altre govern i finalment el govern que avui en dia està governant Andorra ens presenta aquesta llei; jo crec que aquesta maduresa es nota en el text i s'ha notat també en la discussió en el si de la comissió.

Val la pena que destaquem també que al capdavant de l'equip que ha preparat aquest projecte i tota la seva adaptació posterior així com totes les relacions amb la Cambra de Comerç ha estat un professional d'Andorra -i això després de tot el que vam sentir aquí en l'última sessió del consell em sembla que val la pena que ho destaquem; en tot cas, nosaltres volem felicitar a la persona que ha encapçalat aquest equip que és la Sra. Roser Sunyé i també volem felicitar a tota la gent que hi ha col.laborat.

Voldria també fer esment potser del que era l'única preocupació que teníem des de Nova Democràcia quan es va entrar el projecte de llei i era que no donés opció a que s'introduís en el mercat laboral mà d'obra barata sense la vocació d'aquell que la contractava de formar a l'empleat; creiem que la llei ja ho protegia suficientment o bastant i, en tot cas, les esmenes que des de diferents grups parlamentaris hem introduït ho acaben d'arrodonir no solament pel fet de que difícilment es podrà parlar de mà d'obra barata sinó perquè, a més a més, s'han creat els mecanismes de control per si algú tingués aquesta temptació; per tant, la preocupació potser més gran que des de Nova Democràcia teníem també ha quedat saldada.

Finalment i abans d'entrar en les reserves d'esmena que ha fet l'AND voldria també fer una crida d'encoratjament al sector privat. Aquesta és una llei que per més que ara vulguem posar de manifest totes les virtuts que té queda absolutament coixa o inviable si no té la col.laboració del sector privat. Aquesta col.laboració del sector privat és fonamental i, per tant, em sembla bo que haguem inclús alleugerit les càrregues -entre cometes- que podia suposar a un empresari acollir-se a aquests plans -abans en feia, en sentit contrari, esment el Sr. Travesset. Nosaltres creiem que és bo que s'hagin alleugerit les càrregues perquè el que cal és crear incentius perquè des de l'empresa privada es col.labori en aquests plans de formació que es dirigiran, com és obvi, des del Ministeri d'Educació.

I, naturalment, això ens porta a parlar de les dues reserves d'esmena que ha presentat l'AND. Nosaltres entenem que aquestes dues reserves d'esmena no aporten res substancial al projecte de llei i, en tot cas, en alguna d'elles especialment en l'esmena a l'article 13 inclús disminueix -la proposta de l'AND- aquests incentius a l'empresari. Per contra les esmenes que fa a l'article 12 ens dóna la sensació que no acaben de lligar amb la filosofia del projecte de llei, és a dir, no estem parlant d'una formació professional amb caràcter clàssic si no d'una formació professional íntimament lligada al sector privat, al sector empresarial i ens dóna la sensació que les esmenes que se'ns proposen des de l'AND ens acostarien més al model que justament hem intentat evitar en aquest projecte de llei i és per això senzillament que nosaltres no donarem suport a aquestes esmenes i sí que donarem suport a la totalitat del text que s'ha presentat en el si d'aquesta Cambra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?...

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, es cert que una de les grans mancances de l'educació a Andorra ha estat la poca atenció que s'ha prestat des de les institucions -educatives o no- a la formació professional. Malgrat l'elevada població escolar, les alternatives que presenten els diferents sistemes educatius als estudis secundaris o superiors -als quals molts alumnes no volen o no poden accedir- són, ara per ara, molt limitades.

Això comporta la incorporació al món laboral d'una gran massa de població jove que arriba amb una preparació professional pràcticament nul.la, la qual cosa va en detriment de l'economia del país i, sobretot, en perjudici del propi desenvolupament personal d'aquests alumnes que es trobaran amb moltes dificultats per trobar el seu lloc en un mercat de treball cada cop més competitiu.

El nostre grup ha demanat -i demana- actuacions decidides en aquest camp encaminades a millorar la formació professional ja existent i a crear-ne de noves.

Pel que fa a la formació que s'imparteix en centres escolars, principalment en els sistemes educatius no andorrans, creiem que cal continuar en la línia de

potenciar la permeabilitat entre els sistemes i la flexibilitat de les propostes de formació, de manera que es puguin variar les branques per no saturar el mercat d'un determinat perfil de professionals.

Pel que fa a la proposta de creació d'una formació professional mitjançant l'aprenentatge a l'empresa, Iniciativa Democràtica Nacional dóna suport a la llei per quant entén que és una via formativa pels joves que els obre noves possibilitats. És un sistema que funciona de manera més que satisfactòria en països com Alemanya que ofereix a través d'aquest sistema més de 300 tipus diferents de formacions. És un sistema que s'embrancha de manera substancial amb el món laboral i de l'empresa, la qual cosa sempre ha estat una de les grans mancances de la formació professional escolar que han organitzat alguns països, com ara Espanya.

La formació professional des de l'aprenentatge en les empreses ha de permetre millorar la qualificació de la mà d'obra en molts dels sectors claus per a l'economia del país. A més, aquest tipus de formació ha de permetre adequar els esforços i les orientacions en funció de les necessitats del mercat, evitant així formar professionals en els sectors que estiguin molt ocupats i on sigui molt difícil trobar sortides amb l'evidència que aquest és un sistema molt més flexible. La coordinació amb la borsa de treball, la creació de la qual doncs, continuem reclamant, ha de ser primordial per al funcionament correcte d'aquest projecte.

Una vegada manifestat el nostre suport a la llei, hem de fer constar també que aquest es tracta d'un projecte complex -sens dubte més que una formació professional en centres escolars- i que implica -com ja s'ha manifestat aquí- la participació de diferents organismes (ministeri encarregat de l'educació, ministeri encarregat del treball, Cambra de Comerç, o el conjunt de les empreses del país) i que endemés està condicionat per la futura evolució del mercat de treball al país. En conseqüència volem remarcar alguns aspectes sobre els que creiem que tant els ministeris implicats com la comissió legislativa del consell han de sumar esforços i exercir un control rigorós i comptem que així serà:

Em primer lloc, entenem que la llei que avui es presenta no és més que una eina bàsica. Queda molt per desenvolupar, molta feina per fer i caldrà dotar al servei dels recursos necessaris per poder-ho fer.

En segon lloc -com també s'ha esmentat ja- la implicació de les empreses del país és imprescindible, estem obrint una nova via i això no deixa de ser una aposta que esperem doncs que tingui bon seguiment i sense aquesta complicitat el projecte fracassaria.

Finalment pensem també que s'ha de treballar per aconseguir les homologacions d'aquestes formacions

amb formacions semblants de països veïns, potser en aquest cas caldrà mirar més la Unió Europea que no Espanya i França.

I finalment també entenem que en cap cas s'ha de convertir en una via per tenir mà d'obra barata.

Voldríem manifestar per acabar el nostre convenciment que ens trobem davant d'una eina legislativa que permet obrir una nova via en la formació dels joves d'aquest país i reiterem el nostre suport, el suport d'Iniciativa Democràtica Nacional al projecte de llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo d'acceptar per assentiment de la Cambra tots els articles de la llei excepte el núm. 12 i 13 pels quals procedirem a la votació així com l'exposició de motius i el títol.

S'accepta? Sí?...

Doncs, resten aprovats.

Proposo també, Sr. Travesset si no hi teniu oposició de procedir a la votació conjunta de les dues reserves d'esmena.

(El Sr. Travesset accedeix a la proposició del Sr. Síndic)

Doncs, passarem a la votació de les dues reserves d'esmena.

Sí, és sí a la reserva d'esmena. No, és no a la reserva d'esmena i doncs sí al text sorgit de la comissió.

Votació:

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: SI

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 7 Sí. 18 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutgen les dues reserves d'esmena i queda aprovat el text tal com va sortir de la comissió.

Passem al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació de la tarifa general de taxes del consum.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 7/1996.

L'informe aprovat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 21/1996.

Passo la paraula al Sr. Josep Anton Ribes Roca ponent nomenat per la comissió perquè presenti l'informe al Consell General.

Sr. Josep Anton Ribes Roca, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha examinat en el decurs de la reunió celebrada el dia 11 de juny l'informe del ponent, d'acord amb els articles

98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes aprovades per majoria: esmena 3, esmena 4, esmena 5 i esmena 8.

Esmenes no aprovades: esmena 1, esmena 2, esmena 6, esmena 7, esmena 9 i esmena 10.

I és en aquests termes que queda redactat l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que d'acord amb l'article 100/1 del Reglament del Consell General trametem.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'han presentat tres reserves d'esmena signades pels senyors Vicenç Mateu i Vicenç Alay que van ser publicades al Butlletí del Consell General núm. 21/1996.

Proposo de defensar, aquí també, les esmenes conjuntament, independentment de si es fa la votació conjunta o separada posteriorment.

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres també abans d'iniciar l'exposició i respecte a la votació nosaltres creiem que no tindria sentit que s'aprovés una esmena i no l'altra perquè el que es planteja és un canvi general de la filosofia de la llei.

En el nostre programa per les eleccions generals de 1993 dèiem sobre el conreu del tabac, i de la seva incidència sobre l'agricultura i cito:

“Durant els darrers vint anys, els convenis entre col·litzers i fabricants han centrat cada vegada més l'agricultura en el conreu del tabac, per mitjà de subvencions directes dels industrials tabaquers i amb progressiu abandonó de responsabilitats per part de l'estat. Aquest s'ha convertit en un sistema irracional i fictici, que ha satisfet els col·litzers i els fabricants durant uns anys.”

Avui el sistema comença a fer aigües i el seu naufragi és previsible per ben aviat però ningú no ha previst alternatives per als pagesos i ramaders. Arrel d'això nosaltres fèiem una sèrie de propostes com eren:

- Recaptar per via impositiva les quantitats que ja paguen els industrials tabaquers, i afectar-les, almenys provisionalment, a la nova política d'agricultura.

- Redactar un estatut del pagès, per definir qui pot acollir-se als ajuts i als programes governamentals, i acabar amb actuals possibles abusos.

- Revisar íntegrament la política d'ajuts agrícoles i substituir-los per una sola i única subvenció integrada, que es donarà únicament als pagesos i ramaders.

- Fomentar amb ajut tècnic i econòmic els conreus alternatius al tabac que es determinaran des de l'administració.

Bé, nosaltres entenem que el pas del temps ens dóna la raó, i avui ens trobem davant un sistema que no satisfà a cap de les parts, i a més no hem estat capaços de crear una alternativa a aquesta situació que cada cop sembla més inviable. L'any passat, el Consell General, per unanimitat, en tot cas, la seva Comissió Legislativa de Finances i Pressupost -que com vostès saben està representada per membres de tots els grups- va manifestar, la necessitat de buscar alternatives a la política agrícola actual, condicionada de manera important pel diferencial de taxes entre el tabac espallat i el tabac manufacturat. Es venia doncs a reconèixer quelcom del que nosaltres havíem dit l'any 93.

És per aquest fet que Iniciativa Democràtica Nacional presenta aquestes esmenes al Projecte de Llei de taxes al consum respecte a la importació de tabac, entenent que el text proposat pel govern s'aparta dels criteris que el Consell General va enunciar l'any passat, i això ho fem en base als següents criteris:

- En primer lloc, la necessitat d'una equiparació de les taxes pel tabac importat per la seva elaboració a Andorra (tabac espallat) i per la importació de cigarrets. Un augment progressiu de les taxes, que ha de respectar el diferencial amb els països veïns, que igualment té un comportament clarament alcista.

- En segon lloc, l'increment progressiu de la recaptació que suposa l'augment de la taxa sobre el tabac espallat ha d'ésser destinat per Llei -aquesta seria la nostra proposta- com a subvenció a l'agricultura (uns 900 milions de pessetes anuals, fins arribar als 5.000 milions, segons els paràmetres actuals).

- En tercer lloc, que en l'eventualitat que aquesta major imposició afectés l'actual contracte entre colliters i fabricants, l'estat mitjançant la major recaptació de la taxa, aportaria les quantitats necessàries per compensar el desequilibri.

- En quart lloc, la implantació dels mecanismes adients per tal d'afavorir una reconversió progressiva del sector agrícola andorrà, amb la finalitat de no dependre del conreu del tabac i poder diversificar la seva activitat, d'acord amb les específiques situacions de cada pagès/colliter.

- Endemés de l'establiment per llei dels criteris d'atorgament de les subvencions, amb el rigor necessari en

el seu atorgament per tal que esdevinguin instruments eficaços per a la reconversió agrícola.

- I finalment no superar l'actual sostre impositiu als fabricants per tal de permetre la continuació de les seves activitats, i a més, quan la seva contribució a la pagesia segons l'actual sistema (aproximadament 4.500 milions de pessetes) ha d'ésser suficient per a una reconversió i pervivència de la pagesia.

- Un element a afegir i a considerar finalment és la necessària adaptació de les precedents proposades a l'acord comercial amb la Unió Europea que és el veritable artífex de la subsistència del sistema.

Per tant, la nostra proposta, que va més enllà de la modificació de les taxes de consum i que intenta resoldre doncs intenta introduir una mesura per planificar i pensar el que ha de ser el futur de l'agricultura i pagesia andorrana no resolent el tema únicament per una mesura fiscal, la nostra proposta dic planteja la reforma global del sector primari de la nostra economia, pretén esdevenir una proposta constructiva i positiva, que proporcioni un element de seguretat i pervivència del sector agrícola i ramader, d'acord amb les connotacions tan importants que té en el manteniment de la nostra identitat, i com a salvaguarda del medi ambient, entenem que és una proposta que permet mantenir un equilibri harmònic entre tots els sectors implicats: agricultors, fabricants, comerciants i consumidors.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Alteraré una mica la meua intervenció aprofitant les últimes paraules del Sr. Vicenç Mateu. Voldria dir que certament es discutible el que ara exposaré però amb les deficiències que arriba a tenir i amb les tibantors també que poden existir entre tots els sectors: l'agrícola, el tabaquer, els fabricants, l'Estat i també els comerciants -a pesar de totes aquestes enveges que poden haver per sota-, avui combreguen, avui viuen; Andorra és un país on hi ha llibertat de comerç, llavors senyors que és el que estem dient! Jo crec que aquestes prèdiques no tenen sentit quan aquí a Andorra, i respecte a aquesta qüestió del tabac sempre hem hagut d'ésser molt pragmàtics.

Llavors he fet aquesta petita alteració però, vull dir, d'entrada, que en la sessió del consell del dia 2 d'abril en el moment en que es va prendre en consideració aquesta proposta, la Coalició Nacional Andorrana ja va defensar de forma oberta aquesta iniciativa del govern. Avui, senzillament, i al peu de la lletra, defensem el projecte de llei que es sotmet a la discussió i debat d'aquesta assemblea, i el fem nostre. Evidentment, i com a conseqüència, no podem donar sosteniment a les reserves d'esmena; no els hi podem donar sosteniment i no els hi podem donar força perquè com he dit, avui per avui, es vulgui o no es vulgui, si es vol resoldre aquest sector -que s'ha volgut controlar, per mala sort, en un país de lliure comerç, per part d'algunes persones que han posat el nas on no l'haurien hagut de posar- haurem d'ésser prudents, perquè la gallina dels ous d'or és una gallina fictícia.

Andorra en el seu moment, en el passat -això s'ha de recordar- els coprínceps van permetre que es pogués conrear el tabac a Andorra; en aquells moments era la tana perquè quant passaven els pastors per Andorra -recordar que Andorra era una zona de pas- i després anaven cap a les terres del mar, en aquells moments, els pastors es proveïen de tabac; endemés el tabac sempre era una petita aportació per arrodonir -voldria recordar-ho- les caixes de les viudes, les caixes de les cases que eren més desvalgudes; doncs, va haver-hi les mules i després de les mules el tabac. I amb aquest tabac penseu: hi ha hagut llibre blanc; hi ha hagut consells extraordinaris -un que jo recordo i al que havia assistit i en el qual no es va resoldre res; evidentment, hi ha tones de papers que hi han arribat a caure però, el resultat és que avui -per qüestions de salut potser no s'hi pot estar totalment d'acord- és una planta d'or que ajuda molt i és així; llavors no forcem i no vulguem -ho dic amb caràcter de prudència i com a conxexedor- canviar aquests ous d'or per ous que són comuns, els que mengem, perquè les arques de l'estat -creieu-me- avui per avui, no ho podran suportar.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Estic intentant reflexionar sobre tot el que ens acaba de dir el Sr. Duró i em permetrà la Cambra que també alteri una mica l'ordre de la meva intervenció per agafar el fil de dues de les coses que ha esmentat.

En primer lloc, ens parlava de la llibertat que sempre ha presidit a Andorra i que, per tant, en base a aquesta llibertat teníem que deixar que les coses continuessin com fins ara, en tot cas, només el remetria a les manifestacions que des del sector concret dels fabricants es van fer la setmana passada advertint que no firmaven cap contracte fins que el consell no aprovés el que tenia que aprovar amb això el grau de llibertat queda més que condicionat però, en tot cas, és una valoració -com vostè deia- també personal.

Una altra de les manifestacions que feia, en aquest cas, al final de la seva intervenció ens podria portar instintivament a abandonar la sala perquè com què tot s'anirà arreglant segons "l'evolució" no cal que ens avancem als esdeveniments i preparem que els esdeveniments -quan es veuen tan clarament, com és en aquest cas- no siguin tan catastròfics com creiem nosaltres que seran, almenys, per un dels sectors afectats que, en aquest cas, és el dels pagesos.

Dit això i ja centrant-me en el text que avui se'ns proposa he de dir que la valoració sobre el text global la vaig fer abastament el dia del seu debat a la globalitat arrel d'una esmena a la totalitat que va presentar Nova Democràcia, per tant, no caldrà ara que redundi en aquells arguments. Només recordar que en aquell moment manifestàvem el nostre desencís perquè havia passat un any i el govern no havia fet res al respecte. Aleshores, la Comissió Legislativa de Finances i Presupost no tenia altra intenció que posar de manifest la necessitat d'iniciar una transició que permetés assentar unes bases sòlides per al futur de la pagesia i de la ramaderia i on l'estat no eludís les seves responsabilitats. En contra d'això -també ho deia en aquell moment- ens hem trobat en que el govern ha limitat tota la seva política agrícola a una mesura d'ordre fiscal. Una mesura d'ordre fiscal que, evidentment, té una primera repercusió en els ingressos de l'estat, això és evident i, per tant, aquí no entrarem en qüestió, però sí que és de difícil valoració el preu que en pagarem al tenir aquest increment d'ingressos per a l'estat. També vull posar de manifest que aquesta mesura no donava cap mena -cap mena- de garantia de futur al sector de la pagesia i ja no parlo a mig-llarg termini, és que ja no el dona ni tan sols a curt termini perquè la mostra la tenim en aquestes mateixes manifestacions a les que jo feia referència fa un moment; és a dir, per més que aprovem increments a les taxes al consum aconseguirem un increment d'ingressos a l'estat aquest és un factor inqüestionable però, en cap cas, estem assentant una base legal que obligui als fabricants a mantenir el seu contracte amb els pagesos i des d'aquesta perspectiva, per tant, difícilment és a través d'aquests projectes de llei que garantirem el que jo penso que unànimement vol aquesta Cambra que és la perduració del

sector agrícola i dins d'aquest sector agrícola -i això també ho deia l'acord que va prendre la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per unanimitat- fent especial incís a aquells que realment viuen d'aquest sector, aquells que realment s'hi dediquen, aquells que realment no tenen o no haurien de tenir la necessitat de convertir la seva tasca en un joc d'especulacions per veure si podran subsistir l'endemà -i d'això, evidentment, el Sr. Simó Duró n'és molt més coneixedor, tota l'evolució històrica que ens ha presentat ens demostra que tota aquella gent que en el seu origen s'hi dedicaven haurien hagut de defensar els seus interessos i no tots aquells que s'han anat apuntant al carro -darrerament- perquè era un carro suculent econòmicament parlant.

Per tant, i ja no insisteixo més, el nostre rebuig al projecte de llei queda palès en el darrer debat sobre el mateix.

Però de fet el que ara hem de discutir és una reserva d'esmena o tres reserves d'esmena que han fet des d'IDN i que si més no se'ls hi ha de reconèixer que tenen la valentia de plantejar allò que demanava la comissió, amb un model o amb un altre, però tenen la valentia de plantejar una alternativa.

La naturalesa de les esmenes fan que les tinguem de valorar en la seva globalitat seria impossible aprovar l'exposat de motius -i ho deia al Sr. Vicenç Mateu- i després no aprovar els articles perquè hi hauria una clara contradicció entre aquest exposat de motius i la llei que aprovaríem i, per tant, ja avanço que el nostre vot global a les esmenes d'IDN serà l'abstenció. De totes maneres sí que vull fer matisos sobre cada una de les esmenes presentades o almenys sobre dos blocs d'elles.

Tenim per un costat una esmena a l'exposat de motius i aquí ho he de dir ben clarament -i jo crec que no pot ser d'altra manera i no pot ser d'altra manera i jo diria que el conjunt de la Cambra hi hem d'estar d'acord- perquè des de la visió particular que ells en poden tenir des del seu propi projecte no fan altra cosa que recollir allò que va emanar des de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, és a dir, donar una alternativa de transició progressiva no traumàtica en el sentit de trencar-ho tot d'un dia per l'altre; donar una solució de transició que permeti visualitzar un futur més esperançador per a la pagesia a mig-llarg terme. Per tant, en el seu conjunt nosaltres compartim allò que se'ns diu des d'IDN en la seva esmena a l'exposat de motius.

Succeeix però que el desplegament que nosaltres entenem que hauria de tenir tot allò que es recull en aquest exposat de motius va molt més enllà de la tarifa general de taxes al consum, clar és una mica arriscat

entenem nosaltres, amb una senzilla modificació d'un article de la Llei de taxes al consum, voler donar suport legal a tota aquesta transició de per sí molt complexa -i també el Sr. Simó Duró ens ho deia.

Per tant, la nostra intenció seria a través d'aquesta abstenció a la votació demanar, en primer lloc, a qui en aquest moment en té la responsabilitat que és el govern que reculli, almenys, com a origen de discussió la proposta que des d'IDN se'ns està fent, que reculli una vegada més -i això ja ho hem demanat en diverses ocasions- l'acord que unànimement va prendre la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost i conjugant les dos i millorant-les -perquè segurament les dues són millorables- es pugui presentar ben properament aquest pla de transició que doni garanties al sector de la pagesia. Si s'agafa aquest camí i després de votar no a aquest projecte de llei nosaltres novament -ja ho varem fer també fa un mes- ens posem en disposició per col.laborar-hi i també -ja ho vam avançar fa un mes- ja hi estem treballant, en aquest cas, des de la nostra opció; opció que posarem al servei del govern que hi hagi en aquell moment i dels altres grups parlamentaris per entre tots madurar-la i intentar assolir l'objectiu que unànimement -insisteixo- es va plantejar a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo penso que el tabac, per excel·lència, és un producte que té una incidència a la vegada en el camp agrícola, en el camp comercial i en el camp industrial perquè aquests tres sectors es troben íntimament lligats. Això representa veure i tenir per primera vegada dins d'aquest concepte de complementarietat unes fonts d'ingressos molt importants, que el mateix projecte i l'exposició de motius del govern així ho reflecteixen, i que a la vegada fa viure -i això és una constatació que avui tenim- a un grup de persones.

Aquest projecte respon a aquestes finalitats i si s'aprova aquest projecte, el pagès, avui per avui, podrà continuar cultivant tabac i guanyant-se la vida al respecte, el fabricant podrà fer el mateix ja que el comprarà i en la seva elaboració el podrà vendre, i el comerciant podrà continuar venent el tabac manufacturat que ve de fora, tenint en compte, el diferencial de preu entre Andorra i els dos estats veïns. Finalment amb l'ingrés

que es preveu les arques de l'estat també se'n beneficiaran.

Aleshores, penso que, avui per avui, no tenim altra alternativa -i si bé personalment sóc relativament optimista, per no dir bastant pessimista, en quant al futur del tabac a Andorra, tenint en compte les nostres relacions amb l'Unió Europea- que recollir, i personalment recullo positivament aquesta pretensió, aquestes ambicions, aquestes formulacions que ha fet el grup IDN i que es van recollir en la proposta que va fer la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, però, és clar, això jo penso que no és a curt termini sinó que és a mig o llarg termini. Per això el que tenim que fer és treballar-hi i treballar-hi posant la gent que més hi poden participar. Evidentment, el govern i l'estat han de tenir-hi la seva participació però, avui per avui, tenim l'Associació de Pagesos que viuen directament i de molt a prop aquest sistema de producció de tabac i que són conscients -com nosaltres- que això no serà un projecte sine qua non, que pot tenir els dies o les setmanes o els mesos o els anys comptats. L'Associació de Pagesos és conscient que cal trobar una alternativa; una alternativa perquè som un país turístic per excel·lència. Aleshores, als jardiniers de la natura -que són els pagesos- els hi hem de donar suport i recollir favorablement, almenys, a nivell de discussió, les propostes que ens poden fer, perquè sinó difícilment -sense deixar participar a la gent que realment hi entenen i que tenen una inquietud per aquest tema i que, a més a més, és el seu mitjà de vida- nosaltres podrem fer alguna cosa objectiva. Raó per la qual, penso que si bé a nivell de principis sí que hem de recollir aquesta inquietud i aquest desfàs que pot haver-hi entre els diferents sectors, també hem de pensar en l'esdevenidor de la pagesia i de la ramaderia, és a dir, pensar en el futur dels jardiniers de la natura, raó per la qual, nosaltres molt gustosament donarem suport a aquest projecte i malauradament no podrem donar suport a les esmenes presentades per IDN.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, com ja hem anat fent esment en precedents intervencions en aquesta Cambra que es referien al mateix tema que tractem ara, i també en base a les recomanacions que van estar efectuades en el seu dia -i que han

estat recordades en aquest Ple- per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, l'Agrupament Nacional Democràtic reté, especialment, la necessitat d'estudiar de forma seriosa els diferents aspectes vinculats a la viabilitat econòmica dels sectors implicats en tot el que fa referència a l'economia del tabac, i afegiria que, possiblement, no solament respecte a la viabilitat que és un dels aspectes i possiblement un dels aspectes que queda solucionat avui de forma temporal, però que seria més important amb l'expectativa de futur; és a dir, no solament parar-se en el curt termini sinó intentar donar una certa visió de futur en aquests sectors que estan implicats i que engloben: el sector agrícola, el sector industrial i el sector comercial.

També dèiem en el seu moment i en una intervenció aquí en aquesta Cambra que calia que el govern assumís la iniciativa que li pertocava per encarar, des de la reflexió, una concertació entre els sectors implicats per tal de trobar un equilibri entre els seus respectius interessos i, sobretot, que aquest equilibri fos compatible amb els criteris adequats per al desenvolupament econòmic general del país. Aquesta missió que li pertoca al govern nosaltres continuem pensant que no solament li pertocava a aquest govern actual sinó que li pertocarà al govern futur perquè des d'una òptica social-lliberal si bé no som partidaris d'un estat dirigit, d'un estat que fica el nas on no li manen, sí que hem de manifestar que som partidaris d'un estat que és impulsor que és ordenador i que és incitador, i voldria posar especial èmfasi en aquest terme "incitador" perquè pensem que el rol de l'estat és dissenyar els marcs en els quals la iniciativa privada es pugui expressar plenament i, possiblement, la iniciativa privada no es pot expressar avui plenament en el marc que té i, per tant, pensem que l'estat té aquesta missió i que el *laissez faire* possiblement no arribi a tenir el mateix resultat.

Aquesta reflexió ...

(El Sr. Síndic comenta: hi ha un problema de micro)

(Solucionat el problema del micro, el Sr. Gilbert Saboya continua amb la seva interlocució)

... -com deia- s'ha de fer amb una òptica a llarg termini per tal de donar aquestes expectatives de futur a tots els sectors implicats, i això requereix iniciatives d'un abast molt més ampli que una sola revisió de taxes que aprovarem avui.

En aquest sentit, no creiem que la proposta d'Iniciativa Democràtica Nacional, tot i que té el mèrit de sortir d'uns plantejaments de base que són els seus i que no compartim, sí que arriba a dibuixar almenys una sortida. També és veritat -i suposo que tothom ho podrà reconèixer- que el grau de concreció de la sortida

dibuixada tampoc arriba a ser extremadament clar, i entenem també que el temps que hi ha hagut per la seva reflexió i les dades de les quals hem disposat per al debat d'aquest mateix tema tampoc han donat suficient marge per poder-hi arribar i, per tant, anunciem, en aquest punt de la nostra intervenció, que no donarem suport a la reserva d'esmena presentada per Iniciativa Democràtica Nacional.

Dèiem, també en una intervenció precedent en aquesta mateixa Cambra, que allò que era essencial en el nostre plantejament, el de l'Agrupament Nacional Democràtic -i cito: "que si el debat conjuntural de les taxes no va acompanyat d'una discussió a fons sobre la racionalització del nostre teixit productiu, tots plegats estaríem perdent el temps". És per això que és urgent i necessari encarar, en base a la situació de les taxes que queden aprovades avui, la reflexió d'un ordre més global amb l'objectiu, sobretot, de poder oferir expectatives de futur tant al sector agrícola com al sector comercial i industrial andorrà.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo voldria dir que després de la intervenció del Sr. Simó Duró em podria perfectament abstenir de fer cap comentari perquè comparteixo plenament la seva explicació amb el seu coneixement del tema i, a més a més, la manera tan andorrana que ho fa no podria afegir-hi res però, després dels comentaris del Sr. Cinca i també del Sr. Saboya, és convenient que puntualitza, breument, la postura del govern sobre aquest tema.

Es tracta d'un tema recurrent, i és cert que en aquesta sala s'havia parlat del tabac en un debat, però jo considero que avui el debat té una alçada que potser no ha tingut mai des del punt de vista de teories i d'idees.

Quant a les idees i anant ja a fer referència a la intervenció del Sr. Vicenç Mateu diré que la política del tabac no és ni irracional ni fictícia, no són qualificatius adequats si és que el Sr. Vicenç Mateu ho ha dit en aquest sentit; el que fan els homes, el que fa la societat no és mai irracional, ho fan homes i dones i, per tant, és racional; i tampoc és fictici, li puc assegurar que per les arques públiques el tabac no és una cosa fictícia en absolut i també per a tot el sector i també per al sector comercial.

A partir d'aquí, és clar, quan es parla de "nova política" en fi, això té unes reminiscències -si em permet el Sr. Vicenç Mateu que en sap més que jo d'història; és a dir, aquesta "nova política" es va fer famosa quan la va plantejar el Sr. Lenin al cap de pocs anys de la revolució russa i, sobretot, es referia a l'agricultura, aquella "nova política" que era planificada i que era estatal era una marxa enrera de les primeres idees. Aleshores, jo crec que, respecte a aquest tema val més ser prudents i pragmàtics -tal com hem estat sempre-, tot i que les recomanacions fetes no solament per part de la comissió sinó també per part del Consell General, el govern les està aplicant; el govern des de fa temps està intentant una concertació amb el principal sector implicat que és el sector agrícola i ramader. Per tant, més que parlar o fer referència a "noves polítiques" -amb aquest nom que no m'agrada- preferiria parlar "d'alternatives" -com també s'ha dit i com ha dit també el Sr. Vicenç Mateu- de tota mena, entre altres, evidentment, la ramaderia.

El govern està ultimant -i podem dir-ho aviat- els tractes necessaris per poder posar en marxa un nou escorxador; no un escorxador que costi mil milions de pessetes sinó un escorxador que costi el que sigui just que hagi de costar i que pugui permetre, posat a disposició de l'Associació d'Agricultors i Ramaders, fer una política de carn a Andorra. Una carn del país que hauria de ser subvencionada -i així ho proposarem- com ho és per tot Europa; una carn andorrana que precisament en les circumstàncies actuals la carn engreixada a Andorra tant de vedella com de bou podria ser la de millor qualitat i és el moment de fer-ho; avui dia no es pot fer per manca d'un escorxador que no s'ha fet seriosament mai perquè el que tenim en aquest moment no es pot ni tan sols qualificar d'això.

Per tant, a partir d'aquí la reconversió l'anirem fent, s'està fent, s'està negociant amb l'Associació d'Agricultors i Ramaders i ells mateixos quant al tabac són els més preocupats pel creixement excessiu del cultiu d'aquest tabac i ells mateixos són els primers que volen buscar mesures perquè no es desbordi la quantitat de tabac produït a Andorra pels colliters i això ho estan fent molt seriosament i amb un gran criteri de responsabilitat.

A partir d'aquí no solament es tracta de prendre mesures fiscals -com ha dit el Sr. Cinca. El que està fent el govern, tot i que volem remarcar que aquestes mesures fiscals tan de bo s'haguessin pres abans perquè així les arques públiques tindrien menys dèficit. El preu que es pagarà de tot això el pagaran naturalment com sempre els fumadors i especialment els fumadors de fora.

També s'està treballant amb el tema de les assegurances, per a millorar l'assegurança en tots els aspectes i, per tant, anem de cara a una reconversió prudent, gradual però pensant que és difícil intervenir en tot un sector des de les teories, des de les teories de laboratori per dir-ho així, hi ha una realitat i una realitat que s'ha de tenir en compte.

I el que també constato és que al fixar al nostre govern -sempre- terminis de sis mesos per fer determinades coses, això em porta a la següent reflexió: si volen que fem tot això jo estic disposat a quedar-me però em sembla que no ho volen. Llavors, naturalment, si tenim sis mesos de coll per acabar el mandat farem el que podem però de moment és una obligació fer el que creiem que és just i és just el fet d'anar reduint el diferencial del preu del tabac amb Espanya i amb França; això ens ha estat ja reconegut, fins i tot, des de fora, precisament des d'Espanya; per primera vegada hem sentit parlar d'una altra manera en referència al tabac andorrà; crec que això és positiu; crec que això és bo i que això va en la línia del que el govern s'havia marcat. Aleshores, si aquesta llei no ha estat adoptada fins avui, llàstima, sincerament però, en fi, em congratulo que aquesta llei tingui la possibilitat de passar -crec que majoritàriament- tal com ha estat proposada, amb abstencions o sense abstencions; també em congratulo que el Consell General -malgrat la sensibilitat d'aquest tema, que és molt gran- hagi arribat a un debat com el d'avui, perquè sí que el govern té la consciència molt clara de l'encàrrec que té. El govern té l'encàrrec d'estructurar una "nova política" -diguem-ho així- però més aviat una estructura d'alternatives. En aquest sentit, jo comparteixo el que ha dit el Sr. Gilbert Saboya sobre la intervenció de l'estat; ells se'n diuen social-liberals, nosaltres som lliberals i prou i creiem que n'hi ha prou amb això per dir que no obstant pensem que l'estat sí que ha d'intervenir en una sèrie de sectors com aquest que és tan sensible si més no perquè és molt sensible per les arquees públiques i per una quantitat molt gran de famílies que viuen del cultiu, de la fabricació i de la comercialització del tabac a Andorra.

Només això per dir que hi estem treballant que naturalment si vostès volen seguirem i que procurarem fer-ho des de la línia que ens marquen les recomanacions fetes per IDN i compartides per tot el Consell General.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només per al·lusions. Miri Sr. Forné vostè i jo no som de la mateixa generació, aleshores, quan jo sento la paraula "nova política" no tinc els referents leninistes que potser vostè va tenir en algun moment, jo no hi penso mai amb això -constatació primera.

En segon lloc, a vegades s'ha dit sovint que tots els grups aquí representats en el fons pensem el mateix, etc, etc... Aquest és un discurs que nosaltres no compartim en absolut i em consta que d'altres membres d'aquesta cambra tampoc el comparteixen, jo no crec que aquí pensem tots el mateix, jo crec que Andorra és una societat plural i que hi ha gent que pensa de forma diferent i que és normal que siguin representats en el Consell General de forma diferent. I dic això perquè, és clar, vostè quan parla de planificació veig que, d'immediat, se'n va als referents suposo de la seva joventut i pensa amb marxisme o leninisme o qüestions d'aquest estil; a mi el pensament no em va cap aquests referents ideològics quan penso en planificació però, sí que estic convençut, des de la meua manera de pensar, que cada vegada és més important a Andorra que si en els darrers 20, 30 o 40 anys hi hagués hagut una mica més de planificació, una mica més de previsió, les coses avui en dia a Andorra estarien molt millor del que estan; per tant, escolti, de manca de planificació em sembla que ja n'hem patit prou com perquè a sobre carreguem a la paraula "planificació" unes resonàncies que -ja li he dit- poden ser les seves però que, en cap cas, són les nostres.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions? No?...

Procedirem doncs a la votació conjunta de les tres esmenes d'IDN. Sí, és sí, en aquest cas, a les esmenes. No, és no a les esmenes.

Votació:

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: Abstenció

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: Abstenció

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Abstenció

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
 M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Abstenció
 M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
 M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Abstenció
 M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: Abstenció
 M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Abstenció
 M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: Abstenció
 M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
 M.I. Sr. Joan Travesset Grau: Abstenció
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI
 M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: Abstenció
 M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO
 M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: Abstenció
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO
 M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO
 M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 2 Sí. 12 No. 11 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rebutgen les esmenes proposades pels consellers Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay i resta aprovat el text sorgit de la comissió.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei del Registre Civil.

La proposició de llei va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 2/1996. L'informe adoptat per la Comissió Legislativa d'Interior va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 22/1996.

En absència del Sr. Modest Baró, ponent nomenat per la comissió -que com he dit a l'inici de la sessió està en representació del Consell General a l'assemblea de l'AIPLF- passo la paraula al president de la comissió, Sr. Pere Moles.

Sr. Pere Moles, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Pere Moles:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. Modest Baró que havia estat elegit ponent per la Comissió Legislativa d'Interior per presentar la ponència del Registre Civil m'ha demanat de substituir-lo per presentar la seva ponència a tots els membres del Consell General.

La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat les esmenes aportades a la referida proposició de llei en el decurs de les reunions celebrades els dies 14, 17, 18 i 21 de juny de 1996, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General.

Durant aquestes reunions 28 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 4 esmenes s'han aprovat per majoria; 12 esmenes s'han transaccionat; 13 esmenes han estat rebutjades i 6 esmenes han estat retirades.

Sí bé la Comissió Legislativa d'Interior disposava fins el dia 9 d'octubre per presentar el seu informe s'ha volgut accelerar al màxim aquesta presentació a l'efecte de que pogués ésser portada al Consell General durant l'actual període de sessions ja que la voluntat de tots els membres de la comissió era que el funcionament del Registre Civil es pogués fer el més aviat possible, és a dir, tal com consta en la disposició transitòria primera a partir del dia 180 a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, això ens porta aproximadament cap a finals del mes de gener de 1997, aquell dia es podrà donar per acabada la tasca realitzada per la secció administrativa de la Batllia que des de la promulgació de la Llei del matrimoni ha exercit provisionalment les funcions del registrador civil, aquesta tasca l'ha realitzat d'una manera exemplar i amb la satisfacció de tothom i avui des d'aquí els hi agraim sincerament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'ha presentat en temps i forma una reserva d'esmena al text.

Passo la paraula al Sr. Simó Duró per la Coalició Nacional Andorrana.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

D'entrada vull donar les gràcies al senyor president de la Comissió Legislativa d'Interior per l'homenatge o pel

retribut de forma àgil que la Batllia a tingut i li agraeixo, però, en fi, havent agafat la paraula ell penso que tots els membres de la Comissió Legislativa d'Interior ja ens sentim afectats per aquestes bones paraules -en el bon sentit "afectats".

Coalició Nacional Andorrana, en la sessió del Consell General del dia 11 d'abril de l'any que som, ja de forma precisa i ara dit de manera concisa, per evitar una repetició de mots:

- Veia amb el Projecte de llei del Registre Civil, l'acompliment d'un vell anhel dut per fi a realització.

- Exaltava la possibilitat de treballs legislatius en cooperació.

- El desig de satisfer conseqüentment, per a un profund respecte de les conviccions de cada persona, l'aspiració lògica i gens subordinada de dotar al país d'un únic i exclusiu Registre Civil.

En el sí de la Comissió Legislativa d'Interior, sigui dit que tots en funció de les seves capacitats, dels seus assessoraments i en base a un redactat acceptable llargament banyat pel temps, hem treballat per una elaboració convenient i que gairebé en la seva totalitat rep el suport de Coalició Nacional Andorrana.

Coalició Nacional Andorrana, no ha pogut compartir definitivament amb la resta de grups polítics un concepte que tenim molt clar, que no es vol polèmic ni vol generar una pluja de fletxes.

El poble andorrà ha optat trencant amb el feudalisme, per la separació de l'església, tot i conservant unes relacions de col.laboració especial amb l'estat, d'acord a la tradició andorrana i volem fer constatar que per falta de llistat establert, l'aigua i el sabó acceptessin les de desinterès arbitrari.

No entenem com vistos tants articles de la Constitució que parlen de: "dignitat de les persones", "la Declaració Universal dels Drets Humans", "discriminació"; no s'admet com evident que una conseqüència lògica de la Constitució, n'és la creació inqüestionable del Registre Civil únic per a tot l'Estat andorrà, el dia que aquest legalment resti creat.

Senyors, nosaltres entenem que les dades, inscrites o anotades, del registre existeixen perquè hi ha la singularitat, la genuïtat de tot ser humà nat. Sense homes no fora possible inscriure o anotar. Les inscripcions no són del registrador, el registre sols les rep; les inscripcions o les anotacions es fan perquè l'individu un dia neix, camina marcant fites i un dia mor.

Andorra ara opta pel Registre Civil, on indubtablement s'inscriuran els actes de la societat andorrana que aquesta llei establirà.

Nosaltres amb claredat i sense ànim d'usurpació, renovem una proposta que feu un espeternec de vida però que quedà embrionària, potser en espera de ser pel moment un semili-albat, segons es decideixi.

Demanam, doncs, es posi a votació la nostra reserva d'esmena a la disposició transitòria segona de la Proposició de llei del Registre Civil.

La motivació coneguda per tots vostès, complementa o precisa el que vinc dient i és de contingut següent:

El Registre Civil únic, registre totalment adaptat a la Constitució d'Andorra, respecta i és la garantia de la igualtat dels individus.

Aquesta llei ha d'evitar la duplicitat d'encarregats i una professió del personal injustificat.

La llei crea un sol responsable i segons com, quants en tindrem?. Amb el Registre Civil únic, quedarà centralitzat el lloc d'emissió i de recepció de la totalitat de les certificacions: una sola adreça, un sol responsable civil a nivell intern com a nivell internacional.

Els registres eclesiàstics, dins l'estricta respecte de les conviccions religioses de cada persona, quedaran en mans dels ministres del culte de l'església del Principat d'Andorra i tindran un ús exclusivament sacramental segons el ritu de l'església catòlica, apostòlica i romana.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per Nova Democràcia: Sr. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

En primer lloc no cal que reiterem el que ja s'ha comentat aquí en aquesta sala respecte al que significa la creació d'aquesta llei del Registre Civil i el fet que avui sigui adoptada pel Consell General.

Pel que fa a la reserva d'esmena presentada per la Coalició Nacional Andorrana, l'argumentació que ens ha fet aquí el Sr. Simó Duró pel que respecta al fons de la reserva d'esmena aquesta és compartida per Nova Democràcia, però el que no compartim és la forma. Ens explicarem: entenem que la situació òptima és que els actes civils que figuren inscrits als registres eclesiàstics puguin ser traslladats d'ofici al Registre Civil i el registrador civil en pugui extreure certificacions. És a dir, que no que haguem de complicar la vida als ciutadans fent que cadascun de nosaltres, un per un i

individualment haguem d'anar al Registre Eclesiàstic -a les rectories- a demanar una certificació de la inscripció de naixement, de matrimoni etc..., ens haguem d'adreçar al Registre Civil perquè el registrador pugui inscriure la nostra acta i a partir d'aquí puguem obtenir certificacions del Registre Civil. És a dir, el que no hem de permetre és això que cadascun de nosaltres individualment haguem de fer tot aquest calvari burocràtic per obtenir una certificació del Registre Civil, que finalment és el que persegueix l'esmena de la Coalició Nacional Andorrana.

Però en allò que no estem d'acord és amb la forma. Amb el procediment a emprar per aconseguir traslladar aquesta informació d'un registre a l'altre.

Vegem-ho -i entenem que el text de la llei ho ha deixat ben resolt, tal com ha sortit després del treball en comissió:

Fins el dia d'avui a Andorra no existia el Registre Civil.

La funció de registrador l'havia anat assumint l'església catòlica, però el Registre Eclesiàstic, fonamentat en el dret canònic, només contemplava els sacraments de baptisme, confirmació, comunió, matrimoni, defuncions, etc.

No és fins els anys 1974/1975 que l'església assumeix de mans dels veguers uns llibres per registrar els ciutadans no-catòlics nascuts al país. Ja l'any 1980, l'església crea un segon llibre on hi registra els actes civils, separats dels actes sacramentals que continuaran formant part del Registre Eclesiàstic. Per tant, des de l'any 1980 l'església a Andorra assumeix la competència i la doble funció i, per tant, el servei social de registrar actes civils i actes religiosos.

Cal reconèixer objectivament el servei i la sensibilitat de l'església per contribuir amb la societat civil en un moment en què l'Estat andorrà no disposava dels mecanismes suficients per assumir aquesta competència perquè es evident que no hi havia una clara separació entre església-estat, no existia.

No és fins el 1993 que, mitjançant la Constitució, obrirem una via consensuada per redefinir el paper de l'estat, les seves competències i les actuacions pròpies de l'església.

Una Constitució, la nostra, fruit del pacte, del consens, i no pas de la ruptura. En aquest sentit -ja ho ha dit el Sr. Simó Duró- cal recordar l'article 11.3: "la Constitució garanteix a l'església catòlica l'exercici lliure i públic de les seves activitats i el manteniment de les relacions de col.laboració especial amb l'estat d'acord amb la tradició andorrana".

Per aquest motiu no podem donar suport al plantejament de la Coalició Nacional Andorrana expressat a

través del Sr. Simó Duró, ja que entenem que ha pogut contribuir a erosionar la veritable essència de la Constitució: un treball col.lectiu basat en el respecte, el diàleg i el consens.

I, és en base a aquest diàleg entre les institucions que s'ha d'obtenir el trasllat dels actes del Registre Eclesiàstic al Registre civil, tal com queda definit en el redactat de l'article de la llei que s'ha aprovat en comissió i és el que es sotmet a aprovació i que obliga el govern a negociar amb les autoritats eclesiàstiques competents.

Per aquest motiu, Nova Democràcia votarà negativament la reserva d'esmena de la Coalició Nacional Andorrana que entenem que no és oportuna en relació al moment històric actual.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Pere Moles.

El M.I. Sr. Pere Moles:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, amb la Proposició de llei del Registre Civil, que avui segurament s'aprovarà, s'intenta regular la condició civil de les persones. És, doncs, evident que el Grup Lliberal hi aporta el seu suport, tal com ja ho va manifestar el dia en que aquesta proposició de llei va ser presentada aquí al Consell General per la seva presa en consideració.

El Grup Lliberal ha estudiat el redactat definitiu tal i com ha quedat en el treball realitzat en el si de la Comissió Legislativa d'Interior i l'aprova en la seva totalitat.

Quant a la reserva d'esmena presentada per la Coalició Nacional Andorrana en el sentit que en el termini de 180 dies tots els actes d'estat civil han d'estar transcrits al Registre Civil, nosaltres compartim el neguit que té la Coalició Nacional Andorrana i sentim la seva mateixa preocupació però no compartim el seu procediment.

En efecte, la Proposició de llei del Registre Civil neix de la voluntat d'un grup de consellers de crear aquesta nova figura institucional, tal com consta en l'exposició de motius i diu: "el nou sistema no pretén fer desaparèixer els registres eclesiàstics ni minvar-ne l'eficàcia i també preveu que els fets d'estat civil anteriors a l'entrada en vigor de la present llei que estiguin inscrits en els registres eclesiàstics puguin continuar essent certificats pels rectors".

Aquesta va ser la voluntat de les persones que formaven part de la comissió negociadora d'aquesta llei i des

del principi era així, si no hagués estat així segurament que el problema de la transcripció dels registres eclesiàstics a l'estat civil s'haurien estudiat en aquell moment i no ara.

La disposició transitòria segona aprovada per la Comissió Legislativa d'Interior persegueix exactament el mateix objectiu que l'esmena de la Coalició Nacional Andorrana, però ens apareix com a mínim més correcta des del punt de vista formal, per exemple, no trobem gaire lògic que les autoritats competents de l'església catòlica s'assabentessin, simplement llegint el Butlletí Oficial, que tenen l'obligació de transferir tots els documents del Registre Eclesiàstic al Registre Civil; com a mínim s'imposava una certa conversació i un cert diàleg i pensem que aquesta fórmula, és com a mínim molt més eficaç que la que presenta la Coalició Nacional Andorrana ja que pot evitar, segurament, molts enfrontaments estèrils.

Per tots aquests motius pensem que avui cal aprovar aquesta Llei del Registre Civil i, naturalment, no podem donar suport a l'esmena presentada per la Coalició Nacional Andorrana.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, molt breument, Sr. Síndic.

Nosaltres donem ple suport al text legislatiu de la Proposició de llei del Registre Civil tal com ha sorgit de la Comissió Legislativa d'Interior. Pensem que és un text legislatiu molt important de cara a la consolidació d'alguns dels preceptes de seguretat jurídica que venen emmarcats a dins de la Constitució.

D'altra banda també volem remarcar -com ja hem dit- que recolzem el text legislatiu totalment, tal com ha sortit del treball en comissió i per tant no donarem suport a la proposta presentada per la Coalició Nacional Andorrana.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, els diferents grups han anat comentant diferents aspectes del registre, aleshores no m'estendré per no repetir-me. Solament vull dir que el nostre grup es felicita pel treball conjunt realitzat i pel clima d'entesa que l'ha presidit en tot moment. Ens satisfà veure com un text tan significatiu com aquest és ja una realitat i que juntament amb la Llei del matrimoni que ja vam aprovar omplen un buit legal important en l'àmbit dels fets d'estat civil de les persones.

Quant a la reserva d'esmena que ha formulat el Sr. Simó Duró volem dir que el nostre grup comparteix la seva inquietud -com d'altres grups que ho han manifestat aquí mateix- però pensem que el redactat del Registre Civil ha de complir àmpliament amb aquesta funció, amb aquesta possibilitat de traslladar totes les dades del Registre Eclesiàstic al Registre Civil i esperem que sigui així.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com ha dit el Sr. Alay i també el Sr. Moles és un text veritablement important i perquè és molt important no és amb cap afany de generar polèmica que vull intervenir, però només per deixar clar que -com ja he dit- sobre el Registre Civil ja se'n va parlar l'any 1982, el que passa és que s'havia quedat en un ball de calaixos, i el primer dia que el vam posar sobre la taula -el que també s'ha de dir aquí per fer honor a la veritat- per part de la Coalició Nacional Andorrana ja es va fer aquest retoc, és a dir, que ja va palesar el neguit perquè hi hagués un registre únic.

Després de cara al procediment, el Sr. Pere Moles, President de la Comissió Legislativa d'Interior té raó quan diu que l'església catòlica obertament i de forma oficial no havia estat interessada; el que sí que jo us puc dir és que a nivell personal, a prop dels ministres del culte, no havia tingut cap mena de retencions a l'hora de parlar del que nosaltres, la Coalició Nacional Andorrana pensàvem proposar.

Només és una mica d'aclariment però vist la transcendència d'aquest text potser no valia la pena fer.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Abans de passar a la votació de l'esmena proposo l'acceptació per assentiment de la Cambra de tota la resta dels articles exceptuant la disposició transitòria segona.

S'accepta? Sí?...

Resten aprovats.

Procedirem doncs a la votació de l'esmena de la Coalicció Nacional Andorrana. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i doncs manteniment del text sorgit de la comissió pel que fa referència a la disposició transitòria segona.

Votació:

M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: NO

M.I. Sr. Enric Dolsa Font: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Miquel Casal Casal: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 4 Sí. 20 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i es manté el text sorgit de la comissió.

Resta aprovada la llei tal com va sorgir del treball realitzat en comissió.

Passem al quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici de 1994.

Tan les auditories com les liquidacions i l'informe de la comissió van ser enviats en el seu moment a tots els consellers generals.

Passo la paraula al Sr. Antoni Cerqueda, ponent de la comissió.

Sr. Antoni Cerqueda, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió legislativa de Finances i Pressupost va encarregar la realització de les auditories dels comptes del Consell General, de l'administració Central i de les Entitats parapúbliques corresponent a l'exercici 1994. L'abast de l'auditoria va consistir en:

- l'anàlisi dels estats financers;
- la comprovació dels ingressos i pagaments realitzats;
- la comprovació dels documents justificatius dels assentaments comptables;
- la comprovació material de les existències;
- la verificació dels balanços, comptes de resultats i altres estats o comptes que hagi de formalitzar l'organisme en qüestió;
- la verificació del compliment del que estableixen la llei de pressupost, la llei general de les finances públiques i la llei de contractació pública.

Organismes auditats: Consell General, Govern d'Andorra, Caixa Andorrana de Seguretat Social, Centre Nacional d'Informàtica, Residència Solà d'Enclar, Ser-

vei Andorrà d'Atenció Sanitària Servei de Telecomunicacions d'Andorra, Forces Elèctriques d'Andorra, Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra, Institut d'Estudis Andorrans, Col·legi Sant Ermengol, Col·legi Janer i Sagrada Família, Institut Nacional Andorra de Finances.

Els auditors han presentat els informes d'auditoria dividits en varis apartats, en els que figuren:

- recomanacions per l'exercici tancat el 31 de desembre de 1994;

- recomanacions proposades en anys anteriors i no adoptades a la data actual;

- recomanacions proposades en anys anteriors i per les quals s'han seguit les propostes dels auditors.

Quant als informes d'auditoria:

S'han analitzat els documents titulats -"Carta de comentaris i recomanacions de data 31 de desembre de 1994"- juntament amb els informes d'auditoria i dels estats financers corresponents.

Propostes de la comissió:

Amb excepció de les auditories realitzades a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i al Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, que mereixeran consideració a part, les restants auditories realitzades a l'Administració general i a les entitats parapúbliques presenten, en opinió dels auditors, una imatge fidel del patrimoni i de la situació financera a 31 de desembre de 1994, així com dels resultats de les seves operacions corresponents a l'exercici anual acabat en aquesta mateixa data, de conformitat amb els principis i normes comptables generalment acceptats i aplicats uniformement.

Per tant la comissió proposa al Ple del Consell General l'aprovació dels comptes de l'Administració central i de les entitats parapúbliques amb les excepcions esmentades i que ara comentarem:

Respecte a la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS):

En opinió dels auditors, els estats financers de la CASS a 31 de desembre de 1994, presenten una imatge fidel del patrimoni de l'entitat i de la seva situació financera, però fan esment de dos operacions, quin desenllaç final podria incidir en aquests estats financers. Per la seva importància, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost vol reproduir la manifestació dels auditors i cito literalment:

"La CASS va adquirir a 28 d'octubre de 1993 a la Banque Pallas Stern (França) 2.330.000 dòlars americans, comptabilitzats per pessetes 276.012.000 en certificats de dipòsit negociables amb venciment 25 d'octubre de

1995. Amb data 22 de juny de 1995, l'esmentat banc sota decisió de la "Comission Bancaire", va ser intervingut i es varen suspendre tots els pagaments. La societat no ha comptabilitzat cap provisió per aquest concepte, donat que va tancar els comptes amb anterioritat a la data d'intervenció del banc".

La comissió fa constar que aquest import esta totalment provisionat a l'any 1995.

I la segona operació de la que volem fer menció -i també cito literalment:

"L'entitat té comptabilitzat per un import de 724.938.000 pessetes l'import a cobrar de l'amortització de les obligacions de "Cannon Group" que van caducar l'1 de novembre de 1994 i van ésser adquirides els anys 1987 i 1988. També estan pendents de cobrament i comptabilitzats per un import de 99.124.000 pessetes els cupons d'aquestes obligacions de venciment 1 de novembre de 1993 i 1994, tot i que s'han cobrat els de l'1 de març de 1994. Així mateix, l'entitat té comptabilitzat per un import de 118.157.000 pessetes l'import a cobrar d'unes altres obligacions de "Cannon Group" amb venciment 15 d'abril del 2001, que van ésser adquirides l'any 1987. Tots els imports esmentats anteriorment, han estat provisionats totalment per l'Entitat, que han iniciat les accions legals corresponents a fi de resoldre aquesta situació".

Per tant, a la vista de l'informe d'auditoria i dels complements d'informació sol·licitats a l'INAF i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, proposa al Ple del Consell General:

Primer: deixar constància que els resultats corresponents a l'exercici finalitzat el 31 de desembre de 1994, són els que s'indiquen en els estats financers presentats per la CASS i posteriorment auditats;

Segon : deixar constància que a la data esmentada tots els comptes referents a operacions d'inversió que podrien presentar algun dubte des del punt de vista de la seva rendibilitat han estat totalment provisionats, amb excepció de l'operació "Banque Pallas Stern" -com hem mencionat abans- i que ha estat provisionada -i també ho hem mencionat- l'any 1995.

Així fem constar que de la provisió màxima efectuada a 31 de desembre de 1993 per un import de 8.406.091.000 pessetes a la data s'han recuperat ja 2.349 milions de pessetes.

Deixar constància del parer del govern en el que dona suport als ajustaments tècnics i provisions efectuats fins a la data.

I pel que fa referència als estats financers del període 1989-1994, la Comissió Legislativa de Finances i Pres-

supost vol advertir del possible impacte que sobre aquests estats financers podrien tenir els hipotètics passius no enregistrats que podrien afectar de forma significativa els estats financers auditats i les operacions de desinversió pendents que, encara que de manera positiva podrien variar sensiblement els resultats presentats.

Per tant la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Ple del Consell la no aprovació dels estats financers corresponents al període 1989-1994, mentre i tant no es puguin mesurar amb exactitud les variacions que hauran de suportar els estats financers presentats.

Això és tot en quan a la CASS.

Quant al Servei andorrà d'atenció sanitària (SAAS) les limitacions que els auditors han trobat per la realització del seu treball i que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost vol reproduir textualment, han impedit expressar -als auditors- una opinió sobre els estats financers del SAAS, a 31 de desembre de 1994.

Si em permet Sr. Síndic llegirem també aquestes limitacions que per la seva importància la comissió ha volgut reproduir.

(El Sr. Síndic assenteix)

Cito literalment:

- "Donat que no vam poder presenciar el recompte físic de les existències finals al ser nomenats auditors de l'entitat amb posterioritat a la data de tancament i que no vàrem poder satisfer-nos de les mateixes mitjançant procediments alternatius, no hem pogut comprovar la xifra d'existències que figura al balanç a 31 de desembre de 1994 per un import de 141.488.000 pessetes ni el tall comptable de les operacions de l'exercici 1994.

- No ens hem pogut satisfer d'una alta d'immobilitzat per import de 6.115.000 pessetes suportada mitjançant una factura que com a concepte, fa referència a un pressupost que no ens ha estat facilitat.

- No ens hem pogut satisfer del saldo amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social a 31 de desembre de 1994 per un import de 119.546.000 pessetes al no haver obtingut l'extracte amb aquesta entitat, i havent pogut verificar cobraments durant l'any 1995 per un import de 69.000.000 pessetes.

- No ens ha estat possible comprovar la realitat del saldo de clients, companyies deutores per un import de 59.869.000 pessetes al no haver obtingut de l'entitat l'extracte dels clients seleccionats per la corresponent circularització.

- Del saldo de clients deutors que figura a l'actiu del balanç per un import de 88.905.000 pessetes hem

detectat que existeix una part de 7.300.000 pessetes corresponents al 25 % de les diàlisis efectuades a estrangers que no serà mai cobrada, a l'haver estat facturada erròniament.

- L'entitat no ens ha facilitat documentació corresponent a cobraments posteriors de clients deutors per un import de 3.404.000 pessetes.

- No hem obtingut de l'entitat la conciliació entre el saldo comptable amb el Crèdit Andorrà per import creditor de 67.455.000 pessetes i l'import segons extracte del mateix banc per import de 101.943.000 pessetes.

- No ens ha estat possible comprovar saldos de proveïdors per un import de 13.863.000 pessetes al no disposar de la seva composició.

- Dels proveïdors i creditors circularitzats per un import de 81.258.000 pessetes l'entitat no ens ha facilitat la conciliació amb l'extracte rebut dels proveïdors de saldos per un import de 59.566.000 pessetes.

- L'entitat no ens ha facilitat les actes corresponents a l'any 1995, pel que no hem pogut comprovar l'existència d'acords que poguessin tenir un efecte sobre els estats financers a 31 de desembre de 1994.

- L'entitat no ens ha facilitat la composició dels saldos presentats a l'actiu del balanç corresponents a "Deutors diversos" per un import de 2.159.000 pessetes i "Previsions de cobrament" per un import de 1.974.000 pessetes.

- L'entitat no ens ha facilitat la composició de saldos presentats al passiu del balanç corresponents a "Ajustaments per periodificació" per un import de 13.730.000 pessetes, "altres creditors" per un import de 3.608.000 pessetes i "Deutes amb entitats de crèdit" per un import de 780.000 pessetes.

-No se'ns ha facilitat documentació suport de partides classificades al compte "consums" de pèrdues i guanys per un import de 7.163.000 pessetes."

Fi de citació de l'informe dels auditors.

Per tant la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Ple del Consell General, la no aprovació dels estats financers presentats pel SAAS a 31 de desembre de 1994, mentre i tant el govern no instrumenti les mesures tècniques que permetran superar les limitacions que han impedit que els auditors, poguessin certificar l'exactitud dels estats financers de l'entitat.

Una nova auditoria, posterior a les mesures que el govern ja ha començat a posar en pràctica, haurà de permetre determinar la fidelitat dels estats financers presentats pel Servei Andorrà d'Atenció Sanitària a 31 de desembre de 1994.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Intervencions dels grups parlamentaris:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No...; Coalició Nacional Andorrana? No...; Nova Democràcia? No...; Grup Lliberal? No...; consellers no adscrits? No...

Proposo l'acceptació de les liquidacions en els termes expressats en l'informe de la comissió.

S'aproven.

S'aixeca la sessió.

(Són les 12h40)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234